

jellemző módon meséiben nem a félelmetes sárkánynak van 7 feje, hanem a jóságos tündérnek.

Meséi zömmel "in medias res" kezdődnek, szinte észre sem vesszük és már benne vagyunk a mesében, de néha nyomatékot ad a kezdésnek és alkalmazza a népmesei varázslást: " Hegyen innen, völgyön túl, völgyön innen, hegyen túl volt egy kerek tó..."⁶

Lázár Ervin - Komáromi Gabriella és még sokak véleménye szerint - született mesemondó volt. "Olyan könnyedén lépte át a mindennapi és spirituális határait, hogyha olvassuk, mi magunk is képesek leszünk rá."⁷ „Egy csendeske, vékonypéznű horkolás kiment az ablakon.”- kezdődik egy mesenovella. (Szerelmes történet) „Az ibolya még délután háromkor sem volt hajlandó megszólalni.”(Ibolyalebeszélő) Meg sem lepődünk, történjék bármi. Ahogy mondta: „Lehet, hogy ami így létrejön, a valóságtól egy kicsit messzebb esik, de az igazsághoz mindenképp közelebb.”

Lázár világképének és nyelvezetének gyökerei az alsórácegres-pusztai kultúrába, gyermekkorra hallott-megélt élményeibe, szülei példaadó életébe nyúlnak vissza. Meséi tartóoszlopa ezen a szilárd értékrendszeren nyugszik, amit Naplójában így foglal össze:

"Lehetséges, hogy az energia, ami szeretetünkben, jobbra való törekvésünkben, hasznos munkánkban testesül meg, az nem vész el - mint ahogy az energia sem vész el, hanem valami magasabbrendűvé alakul, egy olyan világgá, amit Isten célul tűzött maga elé. Nagyon sok jó cselekedet, nagyon sok hasznos munka át fogja alakítani a világot, a mainál magasabb rendűvé... A szeretet nem áldozatvállalás, hanem életszükséglet."⁸

Ezt a hitvallását fedezhetjük föl összes írásában, de legjobban mégis meséiben domborodik ki a lényeg: "Dömdödöm."

"Ki ennek születik, ki annak, Lázár mesemondónak jött a világra. Minden azzá tette: a „rácpácegresi” örökség, a látásmódja, a fantáziája, a beszédmódja. A szeretetről mesélt. Fölötte tényleg ott voltak a csillagok, lelkében az erkölcsi törvény, talpa alatt „ridogáltak a füvek”, barátai voltak a lovak, kutyák, madarak, és nem tudott betelni azzal, amit úgy hívunk, hogy gyerekkor."⁹

(folytatjuk)

BENYHE ISTVÁN

VERSEK

Amikor már nem

amikor már nem is keresel
amikor már nem próbálsz el
amikor már nem térít a jel

amikor már nem is akarsz
amikor már nem virraszthatod
amikor már nem kevés a sok

amikor már nem csak a fele
amikor már nem csakis veled
amikor már nem csak úgy lehet

amikor már nem igen a nem
amikor már nem úgy lát a szem
amikor már nem csak szó a nem

amikor már nem mert jaj már nem
akkor akkor talán

⁶ L. E.: Szegény Dzsóni és Árnika Móra, Bp., 1981 / 6. old.

⁷ Komáromi Gabriella: Berzsián elment 2007, Farkasrét

⁸ L. E.: Napló Osiris, Bp., 2007 / 60. és 248. old.

⁹ Komáromi Gabriella: Berzsián elment Búcsúbeszéd, 2007. január, Farkasrét

Öreg magyar

Árnyékot fest már a hegyek
hátára a Nap, este lett.
Fáradok, bár alig éltem
mélázó, tengődő létem
emlékeit keresve.

Most napra nap tanulni kell
a feledést, mi elvisel
vad szorítást a szív felett,
a mélybe húzó vétkeket
magyarázó közönnyel.

Csak társam, a tapasztalat
tartja még az ősi szavak
tükrét. Remény szilárdul,
arcunkra köt. Múltra múlt hull,
csak mélyben lehet szabad.

Homokba fült könnyű lábnyom.
Könny mosta el, vagy csak álom?
Mint őseim szívverése
lűktet a legendák mélye,
hogyan elnyelje magányom.

Pedig maradni szeretnék
az új arc nekem már nem szép.
Álmom örzi még csillagod,
s halomsíromon szarvasok
futnak a Duna felé...

Finisterre

A távoli tiszta tengeren
a lány, a fiú elmereng.
Kezük a Napba ér,
tajtékot visz a szél.

Csókot váltanak.

A horizont

Körül a tenger, fenn az ég,
álmot vetít a lenge kék.
Szemünk szemet keres,
ajkunk egy éneket.
Csókot váltanak.

Még egy lépés

Az ég, a víz, a part magas.
Daluk fölött hullám szalad.
Kettősük énekén
a víz falánk – sötét.
Csókjuk jéghideg.

Facebook

Szorongó kezünkben zsarnoki értelem,
érintőképernyőn üzen a félelem.
Minden világon átfutó sejtelem,
összeköt, elszakít? Ránk tört a végtelen.

Az igazi magány, mint a tükör
csak téged mutat, megtörve.
az igazi magány követel,
kapcsolat-árt önt a ködre:
köréd sötétülőablakok
átláthatatlan erődje.